

10. јануар 2013.

Сања отворених очију

Његов велики таленат и наступе за КК Јуниор и омладинску репрезентацију Македоније будно су пратиле неке европске екипе. Шпански европски шампион Хувентуд из Бадалоне био је најбржи, па ће Ненад боје овога тима бранити наредних пет година

Весео и духовит тинејџер из скопског насеља Ново Лисиче, четрнаестогодишњи Ненад Димитријевић Нено осваја својом искреношћу, непосредношћу и другарским, боље речено, спортским односом. Воли да прича о својој кошаркашкој породици, великом броју златних медаља, признања и награда које је освојио као најбољи играч и стрелац у екипи Јуниора и омладинској репрезентацији Македоније.

□ Нисам рођен на паркету, али сам тамо доспео чим сам стао на ноге. То је природно, јер се моја породица бави кошарком. Отац Саша је магистар кошарке, лиценцирани FIBA тренер, оснивач КШ Јуниор и тренутно селектор кадетске репрезентације. И мајка Маја је такође једно време играла кошарку, али је због нагомиланих обавеза „испала из игре“, јер је родила моју сестру Марију која сада има девет година и такође је велики кошаркашки таленат. Тако слободно могу да кажем да сам буквално одрастао у сали, на паркету с наранџастом лоптом у рукама и туп-туп ритму, изверглао је преко скајпа овај дечак, боље рећи младић.

Нено је активно почео да тренира када је имао пет година. Било је то 2003. године после летњег кошаркашког кампа на Златибору. Био је најмлађи учесник, али му то није сметало да покупи све могуће награде.

□ Био сам јако мали. Једва да се сећам тих тренутака. Мени је било важно само то да лопту убацим у кош. И то сам могао да радим цео дан без престанка. Стручњаци су тада оценили да сам талентован и кошарка је постала не само саставни део мог живота, већ и главна преокупација. Од тада сам почео активно и свакодневно да тренирам, рекао је Нено.

КШ Јуниор постоји већ 20 година и једна је од највећих кошаркашких школа на Балкану. Специјализована је за рад са децом до четвртог разреда и присутна је у 20 основних школа у Скопљу. Школа има спортски центар, салу у којој тренирају талентовани играчи.

□ Као што је било нормално да заволим кошарку и почнем да тренирам, тако је постало некако нормално да увек будем под притиском јавности, јер ми је отац био тренер. Требало је да се доказујем, јер сам „тренеров син“. Сада ми је драго што је тако и што сам напорним радом доказао свој спортски таленат. Свакодневно сам убацивао од 200 до 400 лопти. У хали имамо машину за шут која враћа 1000 шутева за 45 минута па сам се с њом такмичио годинама, а и сад ми недостаје...присећао се Нено.

На оку европских стручњака

Његов велики таленат и наступе за КК Јуниор и омладинску репрезентацију Македоније будно су пратиле неке европске екипе. Најбржи је био шпански европски шампион □ Хувентуд из Бадалоне, а њихов дрес носиће наредних пет година.

□ У децембру прошле године позвали су ме да учествујем на врло значајном турниру. Одиграо сам одлично, нарочито против Реал Мадрида када сам постигао 26 поена и шест асистенција. То је одлучило да будем позван у омладинску екипу овог клуба и након дужег размишљања и саветовања са родитељима потписао сам договор на пет година. У Бадалони сам од 28. августа ове године.

Ау, што је школа згодна

У Шпаније школска година почиње мало касније, односно 15. септембра. Ненад иде у приватну школу Badalones коју су похађали многи познати кошаркаши Хувентуда међу којима су Рики Рубио, Руди Фернандес. Задњих неколико месеци интензивно је учио шпански језик, али како каже, није једноставно као на паркету и с лоптом у руци.

□ И у Шпанији је исто као код нас. Учите шпански, али каталонски није баш исти. То споразумевање ме подсећа на оно кад из Скопља одемо у Струмицу... Али ништа страшно. Помажу ми другови из клуба, а првих месец дана овде је била моја мајка Маја која ми је дала сву могућу подршку.

Што се тиче обавеза у школи и у клубу могу вам рећи да ми је дан пун к'о око. Од 9 до 13 сам у школи, после имам паузу за ручак, од 15-17 сам опет у школи, од 17, 30 – 18,30 учим шпански језик а од 19 -20 имам атлетски појединачни тренинг, а од 20 до 21, 30 имам тренинг са екипом. А у паузи између свих тих активности увелико дајем аутограме лепим Каталонкама...

Ненад је тренутно један од највећих кошаркашких потенцијала у свету. Његови импресивни наступи задивили су Европу, што потврђује чињеница да је за непуна два месеца у Хувентуду, у Шпанији, заузео место међу најбољим младим играчима. Нема сумње Ненад Димитријевић се налази на почетку праве спортске каријере, а његова жеља је да се што дуже дружи с наранџастом лоптом и да „када окачи патике о клин“ остане у њеној близини.

Нераскидиве везе

Нено је рођен у Скопљу. Основну школу „Лазо Ангеловски“ завршио је у насељу Ново Лисиче. За ту средину вежу га најлепше успомене из детињства, другови из школе, први спортски успеси.

□ Највише ми недостаје породица, нарочита моја сестра Марија, која се сада раскомилила у кући, али како чујем, нема с ким да се свађа. Сваке вечери се чујемо и виђамо преко скајпа.

Недостаје ми дружина из школе и клуба. Највише мој другар Ђоле за кога ме везују најлепше успомене из детињства. Били смо нераздвојни, скоро 24 сата у недељи. Једва чекам викенд у новембру када ће Ђоле доћи у Барселону да заједно гледамо фудбалску утакмицу.

Талентована деца траже ангажовање целе породице

Када су у питању талентована деца улога родитеља је неприкосновена. Уколико је грађење самосталне личности која ће бити одговорна за своје поступке, онда морамо да створимо услове за остварење самосталних одлука.

□ Период у којем је Ненад је најзначајнији у животу сваког спортисте. Као родитељи пружили смо му максималну подршку, али нисмо утицали на његову одлуку за одлазак у Шпанију. Желели смо да буде потпуно свестан своје одговорности тако да никада не може да каже да смо ми „одлучили уместо њега“. Треба допустити детету да самостално одлучује, уз образложење да је то његова одлука, без утицаја са стране. Сигуран сам да је то најважнији предуслов за прихватање свих последица у сваком сегменту игре, каријере, живота па и стварању статуса у друштву. Верујте ми, многе одлуке младих су квалитетније од оних које бисмо донели ми као искусни родитељи. То је зато што су реалније, ослобођене пристрасности и животворније, рекао нам је Ненадов отац, Саша Димитријевић.

Н.Р.К.